

Smaak

Daar valt niet over te twisten en doe je dat toch... Toen ik nog voorzitter was van onze CPO vereniging had ik altijd één schrikbeeld voor ogen: 50 plus, de politieke partij. Die sukkelaars hebben elkaar het kot uitgevochten en hun aanhang daarmee gedecimeerd. Vijftigplussers zijn eigenwijs, hebben overal een mening over, willen die ook laten horen en gelijk krijgen (ik generaliseer nooit 😊). Schrikbeeld nummer twee was de Rijdende Rechter; de schutting die 5 cm op moet schuiven of de buuf die met de deur slaat als ze haar hondje uitlaat. Het zijn ook meestal vijftigplussers die bij deze tv jurist voor het hekje verschijnen.

Onze bewoners behoren voornamelijk tot deze leeftijdsgroep en soms merk je dat bij de totstandkoming van besluiten. Lange verhitte discussies waarbij standpunten tot in het oneindige worden herhaald en waardoor besluiten nemen er soms niet van komt. Of het gaat om de beplanting in de tuin, het kasje in de moestuin, wel of geen hek bij de ingang.. Het loopt soms hoog op.

Leven in een woongroep als de onze vraagt compromissen. Het algemeen belang en het privébelang schuren soms langs elkaar heen. Een oud (management)sprekwoord zegt: "Wrijving geeft glans". Maar teveel wrijving maakt dof. Nog een paar (management)wijsheden? "Samen staan we sterk" en "de enkeling is een drenkeling". "Leven en laten leven", is mijn credo met respect voor ieders eigenheid maar ook met waardering voor het gemeenschappelijke; door dat gemeenschappelijke konden we hier realiseren wat we alleen nooit gekund hadden.

3 mei 2021, door Jacques (voormalig manager 😊)